

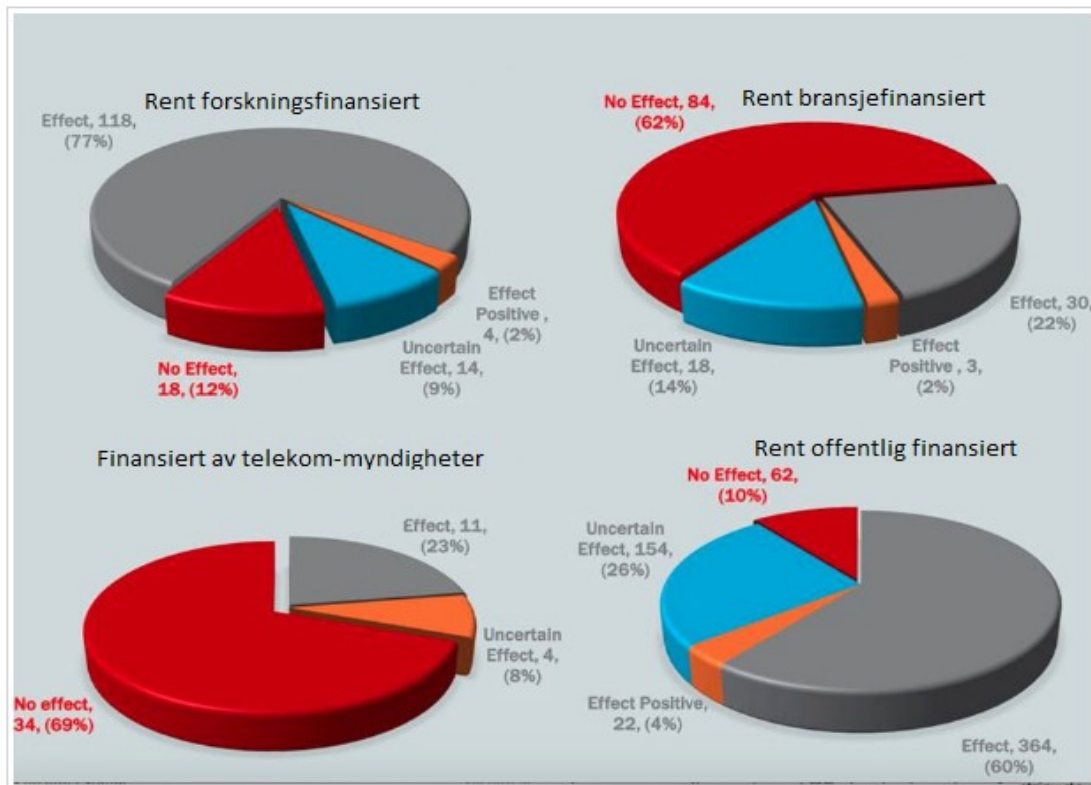
"Smart" måler: hodepine, oppkast, hjertebank og væskende sår

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 1.9.2017

Så var det Sissel Marianne Mathisens tur til å bli knekt av de nye "smartmålerne": kraftig hodepine og oppkast, hjertebank, hovne fingre med væskende sår og skorper, og enda mer. Alt kom etter at "smartmåleren" ble montert av Agder Energi. Legen har gitt attest på at dette tåler hun ikke, og nå venter hun på at Agder Energi skal få fingeren ut og fjerne kommunikasjonskortet.

Og mens hun venter - hvor skal hun bo, og hvem skal betale for det? Skal hun flytte ut i telt, slik mange gjorde [i Sverige den gang folk ble syke](#) av de første generasjoner dataskjermer?

Hva har OED og NVE tenkt å gjøre med dette? Betale for hoteloppholdet hennes eller stille krav til at målerne må holde seg til den kunnskapsstatus som gjelder innen den bransjenøytrale forskningen? Der er mange som venter på svar. Her ser du forskjellen i forskningen deres:

Den bransjenøytralt finansierte forskningen gjør positive funn, det vil si finner helserisiko, i stort mon når de forsker på følgene av EMF-eksponering. Den bransjefinansierte forskningen og den som finansieres av telekom-myndigheter, finner nesten ingenting (kilde: ORSAA-basen, jeg har oversatt noen overskrifter). Flere forskningsbaser viser omtrent det samme bildet.

Sissel Martinsens historie er neppe noe slikt usikkert funn. Det likner på mange andres historier, og det er lett å teste. Du kan lese historien hennes [HER](#). Og send den gjerne videre til OED, HOD og ledelsen i Agder Energi. De kan i anstendighetens navn ikke bli sittende og se på dette.

Tror de ikke at det er realiteter som skyldes målerne bak dette, burde de rigge seg til med et ambulerende team, ta en tur innom dem som har skrevet ned sine historier og underkaste dem et inngående intervju samt en enkel test.

Den enklest tenkelige, men samtidig ganske robuste testen ble demonstrert i Danmarks radio TV for ikke lenge siden: man finner noen som sier selv at de blir dårlige av EMF-eksponering, og blindtester dem gjentatte ganger på akkurat det de sier at de blir dårlige av. Markerer de rett, går det an, og man bør tro på de langt fleste av de som melder at de blir dårlige. Markerer de derimot helt tilfeldig, finner man ikke ut av det med denne testen, og må stramme inn forsøksbetingelsene. Man fant i så fall *ikke* ut at folk ikke kan bli el-overfølsomme, *bare at man ikke fant ut av det i denne testen*. Men det blir nok ikke nødvendig. Bare se på TV-snurten fra DR2, på YouTube:

<https://www.youtube.com/watch?v=j25MHqq8Q9E>

(En del blir for dårlige for å tåle slike tester, men de trenger man jo ikke teste for å finne ut om el-overfølsomhet er reelt. Det holder å finne at *noen* reagerer systematisk rett i blindforsøk når forsøket er gjort slik de selv mener at det må til, ikke alle trenger å vise at de blir syke.)

Enkel test av el-overfølsomhet utført av DR2 (YouTube, se lenke.)

Vil man ha konkrete, mer vitenskapelig utformet testdesign, holder jeg en knapp på testen til Rea & co (Rea & al 1991). Den er robust og enkel, og gjør det som trengs. I realiteten gjør den det samme som DR2, bare med litt strammere kontroll. Det er en test som godt kan tilpasses testing av enkeltpersoner.

Lykke til og velkommen etter! Og husk, jeg tar gjerne imot flere historier. Der er store samlinger i andre land, men det teller ikke her på berget. De får få dem fra sine egne, så kanskje de forstår at det er realiteter bak, og at dette kanskje kan komme til å ramme dem selv og deres egen familie.

Einar Flydal, 1. september 2017

Referanser

Rea, William & al, Electromagnetic Field Sensitivity, Journal of Bioelectricity, 10 (1&2), 241-256, 1991